Objektinis Programavimas

Vartotojo apibrėžti tipai

lš čia kylama į žvaigždes

Turinys

- 1. Procedūrinis vs. objektinis programavimas
- 2. <u>Duomenų tipai</u>: <u>struct'ūros</u> ir <u>class'ės</u>
- 3. Inkapsuliavimas
- 4. Konstruktoriai
- 5. Destruktoriai
- 6. <u>"this" rodyklė</u>
- 7. <u>Klasės realizacija ir header failai</u>

Procedūrinis vs. objektinis programavimas (1)

- Objekto samprata C++ kalboje priklauso nuo konteksto.
- Procedūrinio programavimo kontekste:
  - Objektas yra atminties "gabalas", kuriame saugomos reikšmės.
  - Objektas turintis vardą vadinamas kintamuoju (variable).
- Objektiniane programavime objektas yra suprantamas kaip objektas pagal struktūrinį programavimą, bet tuo pačiu kaip objektas apjungiantis savybes (kintamuosius) ir elgseną (funkcijas).

Procedūrinis vs. objektinis programavimas (2)

- Procedūriniame programavime programos yra kompiuterio instrukcijų sąrašai, kuriuose duomenys apibrėžiami per objektus, o su duomenimis dirbame per išraiškas (statement) ir funkcijas.
- Duomenys ir funkcijos yra atskiri subjektai, kurie yra apjungiami norint pasiekti pageidaujamą rezultatą.
- Programuotojas susieja **savybes** (kintamuosius) su **elgesiu** (funkcijomis):

```
vaziuoja(Petras, "i mokykla"); // funkcija vaziuoja()
```

Procedūrinis vs. objektinis programavimas (3)

- Objektai supa mus: maisto produktai, žmonės, automobiliai ir t.t.
- Objektai turi dvi pagrindines sudedamąsias dalis:
  - 1. atitinkamų savybių sąrašą, pvz.: **svoris, spalva, dydis, forma ir t.t.**
  - 2. tam tikrą elgesį (veiksmus), kurį jie gali atlikti, pvz., būti sugedęs, sportuoti, važiuoti ir pan.
- Objektiškai orientuotas programavimas (OOP) suteikia galimybę kurti objektus, kurie apjungia savybes (kintamuosius) ir elgseną (funkcijas) į vieną visumą:

```
Petras.vaziuoja("i mokykla"); // nario funkcija .vaziuoja()
```

Procedūrinis vs. objektinis programavimas (4)

- Objektiniame programavime aišku, kas yra objektas (Petras) ir ką jis veikia (važiuoja į mokyklą).
- Užuot orientavęsi į funkcijas (struktūrinis programavimas), mes orientuojamės į objektus, kurie turi aiškiai apibrėžtą elgesių visumą.
- Tokia programavimo paradigma vadinama "objektiškaiorientuota".
- OO nepakeičia tradicinio programavimo metodų, o jį praplečia ir leidžia programas padaryti aiškesnėmis ir bendresnėmis.

Duomenų tipai

- Pagrindiniai (fundamental) duomenų tipai: char, int, long, float, double, ir t.t.
- Integruoti (build-in) tipai: sudaryti naudojant pagrindinius duomenų tipus apjungiant juos su: const, *, &, [].
- Vartotojo apibrėžti tipai: sudaryti iš integruotų tipų naudojant C++ abstrakcijos mechanizmus.

struct'ūros tipas

```
struct Vector {
     int sz; // elementy skaičius
     double* elem; // rodyklė į elementus
};
// Naują Vector'ių susikuriame:
Vector v; // SVARBU: v.elem rodyklė point'ina į niekur!
// Norint išvengti katastrofos, Vektorių reikia inicializuoti:
void VectorInit(Vector& v, int s) {
    v.elem = new double[s]; // išskirti s dydžio double tipo masyva
    V.SZ = S;
```

struct'ūros tipas

Vector panaudojimo pavyzdys

```
// nuskaito (s > 0) skaičių iš std::cin stream'o ir grąžina jų sumą:
double readAndSum(int s) {
    Vector v;
                                      // išskirti atminties s elementams
    VectorInit(v, s);
    for (int i=0; i!=s; ++i)
          cin >> v.elem[i];
                                      // nuskaityti reikšmes į elem masyvą
    double sum = 0.0;
    for (int i=0; i!=s; ++i)
          sum += v.elem[i];
                                      // apskaičiuoti elementų sumą
    return sum;
```

struct'ūros tipas

Struktūros narių pasiekiamumas

— Naudojame . (tašką), norėdami pasiekti struktūros narius (members) per vardą (ir nuorodą &), tačiau -> norėdami pasiekti per rodyklę *:

class'**ės tipas**

- Objektiniame pasaulyje įprasta, kad naujai sukurti tipai ne tik saugo duomenis, bet ir turi funkcijas, kurios veiktų su tais duomenimis.
- Kuriant naujus tipus yra siekiama atskirti naujo duomenų tipo realizaciją (vartotojams nesvarbi) nuo vartotojo sąsajos (interfeiso).
- C++ kalboje tam skirtas mechanizmas vadinamas klasė (class).
- Klasės nariai gali būti: duomenys, funkcijos bei tipo nariai.
- Klasės interfeisą nusako **public** nariai, o **private** nariai yra pasiekiami tik per šį interfeisą.

struct vs. class tipai

Ekvivalenti realizacija naudojant class'ę:

class'**ės tipas**

public **vs.** private **narių pasiekiamumas**

```
// class nariai yra private pagal nutylėjimą
class Vector {
 int sz; // elementų skaičius
  double* elem; // rodyklė į elementus
};
int main() {
   Vector v;
   int s = 10;
   v.sz = s; // Negalima!
   v.elem = new double[s]; // Negalima!
// Įvykdžius šią realizaciją, gauname:
error: 'int Vector::sz' is private within this context
    V.SZ = S;
```

class'ės tipas

Kam tada iš viso reikalingas private pasiekiamumas?

- Realiame gyvenime nuolat sėkmingai naudojame sudėtingus technologinius sprendimus, pvz. vairuojame automobilį, naudojamės telefonu, ar žiūrime televizorių nesuprasdami kaip jie realizuoti.
- Juk lygiai taip pat sėkmingai atliktami 2-ąjį darbą naudojome std::vector ar std::cout tipus ir vėl nesigilindami, kaip jie realizuoti!
- Pasirodo vartotojo sąsajos (interfeiso) atskyrimas nuo realizacijos yra labai svarbus ne tik gyvenime, bet ir programavime!

Inkapsuliavimas (1)

- OOP **encapsulation** yra procesas kurio metu nuo objekto vartotojų paslepiama informacija kaip objektas yra realizuotas.
- Objekto vartotojai naudojasi objektu per viešą (public) interfeisą.
- C++ inkapsuliacija realizuojama per pasiekiamumo specifikacijas.
- Įprastai (visi) klasei priklausantys **kintamieji yra privatūs** (private), o **dauguma funkcijų yra viešos** (public).
- Tokiu būdu klasės vartotojams pakanka žinoti, kokios nario funkcijos egzistuoja, visiškai nesirūpinant kaip jos realizuotos!

Inkapsuliavimas (2)

Padeda lengviau atnaujinti programos realizaciją (1)

- Bet kas jeigu nuspręsime sz pervadinti į size arba dydis?
- Sugadintume ir šią ir kitas programas, kurios naudoja Vector klasę!

Inkapsuliavimas (3)

Padeda lengviau atnaujinti programos realizaciją (2)

— Tuomet pakeitus **int sz;** į **int dydis**, mes turime atnaujinti tik klasę!

Inkapsuliavimas (4)

Padeda lengviau atnaujinti programos realizaciją (3)

— Programa, kaip ir kitos naudojančios Vector lieka nepakitusios!

Inkapsuliavimas (5)

Padeda apsaugoti duomenis ir užkirsti kelią klaidoms (1)

Inkapsuliavimas (6)

Padeda apsaugoti duomenis ir užkirsti kelią klaidoms (2)

```
class Vector {
private:
 int sz; // elementy skaičius
 double* elem; // rodyklė į elementus
 public:
 void init(int s) { // inicializuojame vektoriuj
   elem = new double[s];
   SZ = S;
 void setElem(int idx, double val) {
   // Jei idx blogas, pvz. nieko negrąžinti
    if (idx < 0 \mid | idx >= sz) return;
   elem[idx] = val;
```

Prieigos (public) funkcijos: get'eriai ir set'eriai

```
class Vector {
 // realizacijos
 private:
          // elementų skaičius
 int sz;
  double* elem; // rodyklė į elementus
 // interfeisas
 public:
 // set'er funkcija
 void init(int s) {
    elem = new double[s];
    SZ = S;
 // get'er funkcija
  double getElem(int i) { // kas būtų jeigu grąžintume double& ?
    return elem[i];
 // get'er funkcija
  int size() const { return sz; }
};
```

Konstruktoriai (1)

Kai visi klasės (arba struct) nariai yra vieši, galime inicializuoti klasę tiesiogiai 1 iš 2 būdų:

```
#include <iostream>
class Vector {
 public:
 int sz; // elementy skaičius
 double* elem; // rodyklė į elementus
};
int main() {
 int s = 10;
 Vector v = {s, new double[s]}; // 1: per inicializacijos saraša
 // Vector v{s, new double[s]}; // 2: nuo C++11: panaudojant universalia inicializacija
 std::cout << v.sz << std::endl;</pre>
 std::cout << v.elem[0] << std::endl;</pre>
// Rezultatas:
10
```

Konstruktoriai (2)

- Tačiau, jei kintamieji yra privatūs, tokiu būdu mes negalėsime inicializuoti klasės.
- Logiška: jei negalima tiesiogiai pasiekti kintamojo (yra privatus), tai negalima ir tiesiogiai inicializuoti tokios klasės.
- Taigi, tai kaip tada inicializuoti klasę su privačiais kintamaisiais?
- Atsakymas: naudojant konstruktorius!

Konstruktoriai (3)

- Konstruktorius yra speciali klasės funkcija, kuri automatiškai iškviečiama tik tuomet kai klasės objektas yra sukuriamas.
- Konstruktoriai yra naudojami inicializuoti klasės narių kintamuosius numatytomis (**default**) arba vartotojo pateiktoms reikšmėmis.
- Skirtingai nuo įprastų nario funkcijų, konstruktoriai turi specialias taisykles, kaip jie turi būti pavadinti:
  - Konstruktoriai visada turi tą patį pavadinimą kaip ir klasė (ta pati kapitalizacija).
  - Konstruktoriai neturi tipo grąžinimo (net ir **void** negalima).

Numatytasis (default) konstruktorius (1)

- Konstruktorius neturintis jokių parametrų reikšmių (arba turintis visas numatytas) yra vadinamas **numatytasis konstruktorius**.
- Iškviečiamas kai objektas inicializuojamas be parametrų reikšmių:

Numatytasis (default) konstruktorius (2)

```
#include <iostream>
class Vector {
private:
 int sz; // elementų skaičius
 double* elem; // rodyklė i elementus
 public:
 Vector() {  // default konstruktorius
   sz = 0;
   elem = new double[sz];
 int size() const { return sz; }
 double getElem(int i) { return elem[i]; }
};
int main() {
  Vector v; // kviečia numatytąjį Vector() konstruktorių
  std::cout << v.size() << '\n'; // Rezultatas: 0</pre>
  std::cout << v.getElem(0) << '\n'; // Rezultatas: 0, bet šiaip undefined!</pre>
```

Konstruktorių persidengimas (1)

```
#include <iostream>
class Vector {
private:
 int sz; // elementy skaičius
 double* elem; // rodyklė į elementus
 public:
 Vector() {  // default konstruktorius
   SZ = 0;
   elem = new double[sz];
 Vector(int s) { // konstruktorius su 1 parametru
   sz = s;
   elem = new double[s](); // value initialization
 int size() const { return sz; }
 double getElem(int i) { return elem[i]; }
int main() {
 Vector v(10); // kviečia konstruktorių su 1 parametru
 std::cout << v.getElem(0) << '\n'; // Rezultatas: 0</pre>
```

Konstruktorių persidengimas (2)

```
#include <iostream>
#include <algorithm> // std::fill_n
class Vector {
 private:
 int sz;
 double* elem; // rodyklė į elementus
 public:
 Vector() { // default konstruktorius
   SZ = 0;
   elem = new double[sz];
  Vector(int s) { // konstruktorius su 1 parametru
    SZ = S:
    elem = new double[s](); // value initialization
  Vector(int s, double val) {    // konstruktorius su 2 parametrais
    sz = s;
    elem = new double[s];
    std::fill_n(elem, s, val); // užpildome val reikšmėmis
  int size() const { return sz; }
  double getElem(int i) { return elem[i]; }
};
int main() {
 Vector v(10, 5.5); // kviečia Vector(int, double) konstruktoriy
 std::cout << v.size() << '\n';  // Rezultatas: 10</pre>
  std::cout << v.getElem(0) << '\n'; // Rezultatas: 5.5</pre>
```

Kompiliatoriaus sukurtas (synthesized) konstruktorius

- Kas nutinka kai mes nesukuriame klasės tipui konstruktoriaus(ių)?
- Tuomet kompiliatoriai sukuria (public) konstruktorių automatiškai: Vector() {}; // susintetintas konstruktorius
- Sintezuotas konstruktorius automatiškai inicializuoja objektų (kintamųjų) reikšmes priklausomai nuo jų tipo:
  - Jei objektas yra klasės tipo, tada atinkamas konstruktorius kontroliuoja tos klasės objektų inicializavimą.
  - Jei objektas yra integruoto (**built-in**) tipo tuomet value-inicializacija priskiria nulį (0), o **default** yra neapibrėžta.

Konstruktorių vykdymo eiliškumas (1)

```
#include <iostream>
class Vector { // Sutrumpinta Vector versija
 public:
 Vector() {
    std::cout << "Kuriame Vector tipo objekta\n";</pre>
class Studentas {
 private:
 Vector v; // Vector tipo konteineris
 public:
  Studentas() {
    std::cout << "Kuriame Studentas tipo objekta\n";</pre>
int main() {
  Studentas s; // Ka atspausdins ši programa?
```

Konstruktorių vykdymo eiliškumas (2)

- Kai kintamasis **Studentas s;** yra sukuriamas, Studentas() konstruktorius yra iškviečiamas.
- Prieš vykdant konstruktoriaus išraiškas esančias tarp {} pirma yra (private) kintamasis **Vector v;** inicializuojamas iškviečiant numatytąjį Vector() konstruktorių.
- Tai atspausdina "Kuriame Vector tipo objektą" ir tuomet sugrįžta kontrolė pas Studentas() konstruktorių ir vykdo išraiškas tarp {}.
- Kodėl tokia tvarka? Pagalvokime kas būtų, jei konstruktorius norėtų naudoti Vector tipo kintamojo v reikšmę, o jis būtų ne inicializuotas?

Konstruktorių vykdymo eiliškumas (3)

Kai vykdome Vector(), pirmiausia kintamieji (sz ir *elem) sukuriami (ir inicializuojami), o tik po to vykdomas konstruktoriaus kodas tarp {}.

Konstruktorių vykdymo eiliškumas (4)

- Nesunku suprasti, kad ši dviejų žingsnių "inicializacija" yra mažiau efektyvu negu inicializacija ir reikšmių priskyrimas tuo pačiu metu.
- Dar daugiau: const ir nuorodos & tipo kintamieji turi būti inicializuoti jų sukūrimo metu:

```
class Vector {
  private:
    const int sz;
  public:
    Vector() {
       sz = 0; // klaida: const turi būti inicializuotas
    }
};
```

Konstruktorių inicializavimo sąrašai (member initializer lists)

— Narių inicializavimo sąrašas įterpiamas po konstruktoriaus parametrų (po skliaustų) ir prasideda dvitaškiu ":", o tuomet inicializuojame kiekvieną kintamąjį, atskiriant juos kableliu:

```
class Vector {
  private:
    int sz;
    double* elem;
  public:
    Vector(): sz(0), elem(new double[sz]) {}
    Vector(int s): sz{ s }, elem{ new double[sz] } {} // C++11 stilius
    Vector(int s, double val): sz(s), elem(new double[sz]) {
        std::fill_n(elem, s, val); // užpildome val reikšmėmis
    }
};
```

Destruktoriai (1)

- Destruktorius yra kita speciali klasės funkcija, kuri automatiškai iškviečiama tik tuomet kai klasės objektas yra sunaikinamas.
- Destruktorius naudojamas atlaisvinti konstruktorių išskirtą atmintį.
- Destruktorius turi specialias taisykles, kaip jis turi būti pavadintas:
  - Destruktorius visada turi tą patį pavadinimą kaip ir klasė (ta pati kapitalizacija) prasidedantį bangelės simboliu (~).
  - Konstruktorius neturi nei tipo grąžinimo nei input parametrų.
- Koks svarbus skirtumas tarp konstruktorių ir destruktoriaus?

Destruktoriai (2)

```
class Vector {
 private:
 int sz;
 double* elem;
 public:
 // konstruktoriai: įgyja resursus
 Vector() : sz(0), elem(new double[sz]) {}
 Vector(int s) : sz{ s }, elem{ new double[sz] } { // C++11 stilius
    std::fill_n(elem, s, 0.0); // inicializuojame
  Vector(int s, double val) : sz(s), elem(new double[sz]) {
    std::fill_n(elem, s, val); // užpildome val reikšmėmis
  ~Vector() { delete[] elem; } // destruktorius: atlaisvina resursus
```

Destruktoriai (3)

The technique of acquiring resources in a constructor and releasing them in a destructor, known as Resource Acquisition Is Initialization or RAII.

- Bjarne Stroustrup
- Tokiu būdu galime visiškai išvengti pavojingo **new** ir **delete** naudojimo (resursų leakinimo), paslepiant jį klasės realizacijoje -C++ Garbage collector'ius
- Tokiu būdu klasės objektas elgiasi kaip **build-in** tipo kintamasis.

I'm from the island of Java, Indonesia.

I am the Java Garbage Collector.

"this" rodyklė (pointer) (1)

— Tradicinis OOP naujokų klausimas yra: kai iškviečiama klasės nario funkcija, kaip C++ žino, kuris objektas ją iškvietė?

```
class Vector {
  int sz;
public:
  Vector(int s) : sz{s} {}
  void setSize(int size) { sz = size; }
};
int main() {
  Vector v1{1}, v2{2};
  v1.setSize(5); // Kaip C++ žino, kad setSize() yra v1, o ne v2 funkcija?
}
```

"this" rodyklė (pointer) (2)

— Atsakymas: C++ naudoja papildomą užslėptą rodyklę "this"!

```
class Vector {
  int sz;
public:
  Vector(int s) : sz{s} {}
  void setSize(int size) { sz = size; }
};
int main() {
  Vector v1{1}, v2{2};
  v1.setSize(5); // Kiek input parametrų turi funkcija setSize()?
}
```

"this" rodyklė (pointer) (3)

— Atrodo, kad setSize() turi tik vieną input parametrą:

```
v1.setSize(5);
```

— Tačiau tikrovėje kompiliatorius šį kodą paverčia į:

```
setSize(&v1, 5);
```

— t.y., konvertuoja į tradicinę funkciją, kurios papildomas parametras yra nuoroda (&v1) į objektą!

"this" rodyklė (pointer) (4)

- Bet nesutampa su nario funkcijos deklaracija: void setSize(int)!
- Vadinasi kompiliatorius ir šią member nario funkciją:

```
void setSize(int size) { sz = size; }
```

— konvertuoja j:

```
void setSize(Vector* const this, int size) { this->sz = size; }
// setSize(&v1, 5);
```

— paslėpta **this** const tipo rodyklė saugo objekto adresą.

"this" rodyklė (pointer) (5)

- Galiausiai klasės viduje kintamieji (kitos funkcijos) taip pat turi būti pakoreguoti, kad jie atspindėtų objekto kintamuosius/funkcijas.
- Tai pasiekiama pridėjus "this->" prefiksą kiekvienam iš jų.
- Todėl klasės nario funkcijos setSize() viduje kintamasis sz buvo konvertuotas į this->sz.
- Kadangi **this** saugo objekto adresą, todėl this->sz yra ekvivalentu: v1.sz.

"this" rodyklė (pointer) (6)

- Tai kiek iš viso **this** rodyklių (pointer) egzistuoja?
- Kiekviena objekto nario funkcija turi *this rodyklę, kurios adresas yra objekto, kuriam priklauso ta nario funkcija, adresas:

```
int main() {
   Vector v1{1};    // *this = &v1 Vector konstruktoriaus viduje
   Vector v2{2};    // *this = &v2 Vector konstruktoriaus viduje
   v1.setSize(5);    // *this = &v1 nario funkcijos viduje
   v2.setSize(5);    // *this = &v2 nario funkcijos viduje
}
```

"this" rodyklė (pointer) (7)

- Dažniausiai apie visa tai, jums nereikia galvoti, nes kompiliatorius viską tą atlieka automatiškai!
- Tačiau yra keli atvejai, kuomet tai gali būti labai naudinga. Pirma:

```
class Vector {
  int size;
  public:
    Vector(int s) : size{s} {}
    void setSize(int size) { size = size; } // Painu?
};
```

— Ar gali funkcijos parametro ir nario kintamojo vardai sutampti?

"this" rodyklė (pointer) (8)

```
class Vector {
  int size;
  public:
    Vector(int s) : size{s} {}
    void setSize(int size) { this->size = size; } // 0 kaip dabar?
};
```

- Patarimas: vengti tų pačių vardu, o nario kintamųjų vardus išskirti pagal tam tikrą stilių, pvz.
  - prirašant raidę "m" (member) vardų pradžioje: int mSize;
  - ar "_" vardų pabaigoje: int size_;

"this" rodyklė (pointer) (9)

- Antra: gali būti naudinga, kad objekto nario funkcija gražintų paties objekto adresą.
- Ar esame mes jau tai kažkur naudoję? Jei taip, tai kokiu tikslu?

```
std::cout << "Man patinka" << "ketvirtadienis!" << std::endl;</pre>
```

— čia std::cout yra objektas, o operator<< yra nario funkcija, kuri dirba su tuo objektu.

Klasės realizacija ir header failai (1)

Vector.h faile deklaracijos ir trumpų funkcijų realizacijos:

```
#ifndef VECTOR_H
#define VECTOR_H
class Vector {
 private:
 int sz;
  double* elem;
 public:
 Vector() : sz(0), elem(new double[sz]) {}
  Vector(int s);
  Vector(int s, double val);
  ~Vector() { delete[] elem; }
  void setElem(int idx, double val);
#endif
```

Klasės realizacija ir header failai (2)

Vector.cpp faile ilgų funkcijų realizacijos, prasidedančios:

```
#include "Vector.h"
// Visur reikia nurodyti klasės scop'ą: Vector::
Vector::Vector(int s) : sz{ s }, elem{ new double[sz] }{
    std::fill_n(elem, s, 0.0);
Vector::Vector(int s, double val) : sz(s), elem(new double[sz]) {
    std::fill_n(elem, s, val);
void Vector::setElem(int idx, double val) {
    if (idx < 0 || idx >= sz) return;
    elem[idx] = val;
```

Klausimai?

